

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/52/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3819010759
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3819010759.5

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Mariána Dunčka na verejnom zasadnutí konanom dňa 21. septembra 2020 prejednal odvolania prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza a obžalovaného

B. R.,

nar. XX.XX.XXXX v R., trvale bytom R. R., prechodne bytom E. V. L. XXX, t. č. na slobode, na verejnom zasadnutí prítomného,

ktoré podali proti rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/130/2019 zo dňa 08.04.2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolania prokurátora a obžalovaného zamietajú, pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Na obžalovaného B. R. podal prokurátor Okresnej prokuratúry Prievidza obžalobu zo dňa 29.11.2019 pod č. 2Pv 324/19/3307-105, doručенú Okresnému súdu Prievidza dňa 02.12.2019, v ktorej mu kládol za vinu, že sa mal dopustiť prečinu násilia proti skupine obyvateľov a proti jednotlivcovi podľa § 359 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. (skutok v bode 1/) a prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods. 1 písm. b) Tr. zák. (skutok v bode 2/) na tom skutkovom základe, že

1/ najskôr dňa 21.07.2019 okolo 22.29 hodiny sa pred bráničkou rodinného domu č. XXX v E. V. L. pod vplyvom alkoholu vyhrážal, že zabije R. Q. a potom celú jeho rodinu, na čo z miesta odišiel, avšak o 23.39 hodine sa znova pred dom č. XXX vrátil, pričom od brány rodinného domu znova kričal, že najskôr zabije R. Q. a potom vyzabíja celú jeho rodinu, čím u poškodeného R. Q., nar. XX.XX.XXXX, jeho manželky R. Q., nar. XX.XX.XXXX, dcéry J. Y. a vnuka R. Y. vzbudil dôvodnú obavu o ich život a zdravie, pričom okrem samotných poškodených boli prítomní minimálne pri časti skutku aj S. R., F. P. a K. Y.,

2/ dňa 22.07.2019 v čase po 00.00 hod. v obci Nitrianske Rudno v budove Obvodného oddelenia Policajného zboru Nitrianske Rudno, so sídlom Ulica hlavná č. XXX, kde bol predvedený hliadkou Obvodného oddelenia PZ Nitrianske Rudno v zložení por. Z. H. a nstržm. Ing. R. Y. po obmedzení osobnej slobody podľa § 85 ods. 2 Trestného poriadku v obci E. V. L. zo dňa 21.07.2019 času 23.50 hod., vo vestibule a následne v miestnosti predsiene označenej ako miestnosť č. 7, sa po vplyvom alkoholu vyhrážal usmrtením poškodenému por. Z. H. a poškodenému nstržm. S.. R. Y. a to tak, že opakovane vykrikoval, že ich utopí, pozabíja, že sú skorumpovaní, že ich vyzlečie z uniformy a vulgárne im nadával, následne počas eskorty do X. banskej záchranej stanice Y., Y. č. 3, Y. za účelom lekárskeho vyšetrenia pred umiestnením do cely policajného zaistenia, tiež počas eskorty na stálu službu Obvodného oddelenia PZ Prievidza, so sídlom M. Mišíka 11, Prievidza ako aj počas eskorty naspäť do budovy Obvodného oddelenia PZ Nitrianske Rudno hovoril hliadke - poškodeným por. Z. H. a nstržm. Ing. R. Y., a to až do času 06.30 hod., že keď ho zavrú, tak on sa von dostane, že jeho aj tak po 24

hodinách pustia a on si ich potom nájde, že nevedia, kto on je, že sa zbaví ich a celého ich rodu, aby ich rody už nepokračovali, ďalej poškodenému por. Z. H. povedal, že liekom na dlhovekosť je nestretnúť jeho, že pokiaľ má nejaké deti, tak že on si ich nájde, znásilní ich a bude mať z toho pôžitok, pričom znásilnenie pomenoval vulgárnym spôsobom.

Uznesením súdu prvého stupňa bola trestná vec obžalovaného pre skutok v bode 1/ podľa § 280 ods. 2 Tr. por. postúpená na prejednanie Okresnému úradu Prievidza, Odboru všeobecnej vnútornej správy, ktorý by ho mohol posúdiť ako priestupok podľa § 49 ods. 1 písm. d) Zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch. Toto rozhodnutie bolo vyhlásené po vykonaní hlavného pojednávania a vychádzajúc z výsledkov dokazovania na ňom vykonaného. Sťažnosť prokurátora voči tomuto uzneseniu Krajský súd v Trenčíne uznesením sp. zn. 23To/53/2020 zo dňa 21.09.2020 ako nedôvodnú zamietol podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por.

V prípade skutku v bode 2/ bol rozsudkom súdu prvého stupňa obžalovaný B. R. uznaný vinným z prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods. 1 písm. b) Tr. zák. na skutkovom základe uvedenom v obžalobe.

Bol za to odsúdený podľa §§ 324 ods. 1 a 38 ods. 2 Tr. zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa §§ 49 ods. 1 písm. a) a 50 ods. 1 Tr. zák. podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol napadnutý v zákonnej lehote odvolaniami prokurátora a obžalovaného.

Odvolanie prokurátora smerovalo voči výroku o treste v neprospech obžalovaného. V písomných dôvodoch odvolania poukázal na odôvodnenie svojej sťažnosti voči uzneseniu o postúpení veci (skutku v bode 1/ obžaloby). Ak by bol totiž obžalovaný uznaný vinným aj pre tento ďalší skutok, bolo by na mieste mu uložiť úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody podľa § 41 ods. 1 Tr. zák., teda s pričítaním príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zák. s následným využitím ustanovenia § 38 ods. 4 Tr. zák. Nevyhnutnosť uloženia nepodmienečného trestu odňatia slobody vyplýva z charakterových čŕt obžalovaného, z jeho agresivity po požití alkoholu (alkohol požíva aj škodlivo) a zo spôsobu vyjadrovania svojho nesúhlasu s názorom iných, teda v súhrne to vyžaduje ochrana spoločnosti a zrejme jedine takýmto druhom trestu je možné dosiahnuť jeho nápravu. Navrhol preto, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. zák. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a po súčasnom vyhovení sťažnosti prokurátora podanej voči uzneseniu o postúpení veci vrátil vec súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Odvolanie obžalovaného smerovalo proti všetkým výrokom napadnutého rozsudku. V písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom obhajcu uviedol, že popiera, že by voči členom hliadky PZ (ďalej len „poškodení“), ktorí proti nemu zasahovali, použil vyhrážky tak, ako sú tieto popísané vo výrokovej časti rozsudku. Výpovede poškodených sú motivované snahou zakryť závažné pochybenia, ktorých sa pri služobnom zákroku voči nemu dopustili. Napriek tomu, že v Diviackej Novej Vsi vystupoval voči nim úplne kľudne a nekonfliktne, v čase ich zákroku nepáchal žiadnu trestnú činnosť, ktorá by vyžadovala okamžitý zákrok (nie je pravdou, že by sa pokúšal vniknúť do dvora domu R. Q., pričom aj podľa názoru súdu prvého stupňa sa trestnej činnosti v prípade skutku v bode 1/ obžaloby nedopustil ani pred ich zásahom, bol zadržaný podľa § 85 ods. 2 Tr. por. Ak by aj odhliadol od toho, či bol na jeho zadržanie dôvod, tak mohol byť zadržaný iba podľa § 85 ods. 1 Tr. por. po predchádzajúcom súhlase prokurátora. Predviest' na Obvodné oddelenie PZ Nitrianske Rudno sa nechal dobrovoľne a správal sa tam nekonfliktne až do príchodu „údajných“ poškodených R. Q. a R. Y., ktorých vypočúvali za situácie, že ho na chodbe v stave po požitom alkohole nechali počúvať nimi vymyslené obvinenia. Z vedomosti o jeho zdravotných problémoch v súvislosti s cukrovkou už v čase pred príchodom záchranky ich okrem jeho výpovede usvedčuje aj svedok R.. Z lekárskej správy je zrejme, že sa zjavne v súvislosti s nedostatočne poskytnutou lekárskou pomocou dostal do hyperglykemického stavu. Teda pri správnom hodnotení vierohodnosti výpovedí poškodených a pri akceptovaní zásady „v pochybnostiach v prospech obžalovaného“ mal byť spod obžaloby oslobodený, pretože nebolo preukázané, že sa stal skutok v bode 2/ obžaloby, prípadne, že tento skutok nie je trestným činom, pretože vzhľadom na nezákonný postup poškodených títo v čase zásahu nepoživali ochranu ako verejní činitelia. Navrhol preto, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok z dôvodov podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. a postupom podľa § 322

ods. 3 Tr. por. sám rozhodol, že ho z dôvodov podľa § 285 písm. a), eventuálne písm. b) Tr. por. spod obžaloby oslobodí.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní zotrvali procesné strany na svojich písomných návrhoch. Obe procesné strany navrhli odvolanie tej druhej zamietnuť podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné. Obžalovaný na verejnom zasadnutí tiež dodal, že poškodení sú opäť v šetrení Ministerstvom vnútra SR, pretože po prepustení z väzby na slobodu podal voči ich postupu opätovne sťažnosť. Navrhol, aby bol zbavený viny, pretože skutok sa nestal.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolaní prokurátora i obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Tr. por., ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaných odvolaní vykonal verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, a takto dospel k záveru, že odvolania prokurátora a obžalovaného nie sú dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytýkaná žiadna chyba a ani odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

*** K výroku o vine ***

V rámci preskúmania súdom prvého stupňa zisteného a ustáleného skutkového stavu v prípade skutku v bode 2/ obžaloby odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa sa dostatočne vysporiadal s obranou obžalovaného a napadnutý rozsudok je správny a zákonný. Aj podľa názoru odvolacieho súdu sú vykonané dôkazy vo vzájomnej zhode a svedčia bez najmenších pochybností o vine obžalovaného. Súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, ktoré následne správne vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. Svoje rozhodnutie náležitým spôsobom a najmä presvedčivo odôvodnil. S jeho úvahami sa odvolací súd v plnej miere stotožňuje a považuje ich za správne.

K napadnutému výroku o vine z pohľadu vytýkaných chýb v odvolaní obžalovaného uvádza ďalej odvolací súd nasledovné. Odvolací súd najskôr považuje za potrebné uviesť, že námietky obžalovaného v časti, kde namietal neexistenciu dôvodu na jeho zadržanie podľa § 85 ods. 2 Tr. por. príslušníkmi polície (poškodenými), nepovažoval za opodstatnené. Na obmedzenie jeho osobnej slobody v prvopočiatku trestného stíhania boli splnené všetky potrebné zákonné predpoklady uvedené v tomto ustanovení.

Výpovede oboch poškodených sú aj podľa názoru odvolacieho súdu nerozporuplné, navzájom sa dopĺňajú a sú podporované inými vykonanými dôkazmi, ktoré okrem iného aj charakterizujú obžalovaného ako osobu, ktorá nemá pozitívne sociálne správanie voči iným osobám. O tom, že obdobné konanie obžalovanému nie je cudzie, svedčí aj priestupkový postih obžalovaného z nedávnej minulosti, kedy sa v pohostinstve pod vplyvom alkoholu správal vulgárne voči príslušníkom polície a odmietal ich výzvy na preukázanie totožnosti. Obrane obžalovaného podľa názoru odvolacieho súdu preto nie je možné prisvedčiť.

Bolo preukázané, že poškodení Z. H. a S.. R. Y. v službe vykonávali ako verejní činitelia svoje právomoci, pričom obžalovaného obmedzili na osobnej slobode a vykonávali tiež jeho eskortu k lekárovi v súvislosti s tým, či je možné ho umiestniť do cely policajného zaistenia. Obžalovaným boli verbálne atakovaní práve z dôvodu plnenia týchto svojich oprávnení a povinností, tento sa im vulgárne a surovým spôsobom vyhrážal smrťou a ublížením na zdraví po jeho prepustení zo zadržania a taktiež sa vyhrážal aj na adresu ich rodinných príslušníkov.

Tieto skutočnosti, tieto vyhrážky usmrtením a ublížením na zdraví obaja poškodení, v podstate zhodne uviedli vo svojich výpovediach. Taktiež potvrdili, že vzhľadom na to, že obžalovaného predtým nikdy nestretli, nevedeli teda, čo môžu od neho očakávať. Mali preto obavu, že tieto vyhrážky by mohol obžalovaný aj uskutočniť.

Výpovede poškodených sčasti potvrdil na hlavnom pojednávaní aj svedok Z. R.. Ten bol po príchode na Obvodné oddelenie PZ Nitrianske Rudno tiež svedkom agresívnych verbálnych prejavov obžalovaného. Trvalo 20 minút, kým bol obžalovaný ochotný podrobiť sa vyšetrovaniu. Potvrdil, že vyšetrovaním bolo zistené, že hospitalizácia obžalovaného vzhľadom na jeho zdravotný stav nebola potrebná. V tomto smere preto i tento svedok vyvrátil tvrdenia obžalovaného, že rýchla zdravotná pomoc ho chcela odvieť do nemocnice, ale polícia to nepovolila, a že sa počas lekárskeho vyšetrovania správal normálne. Napokon nie je nevýznamné ani zistenie, že obžalovaný nespolupracoval a odmietol aj iné lekárske vyšetrovanie svedkyňou MUDr. E. R..

Takéto konanie pritom „spadalo“ aj do rámca jeho osobnosti tak, ako to vyplynulo zo znaleckého dokazovania znalcom MUDr. K. Z. z odboru psychiatria. Znalec u neho zistil, že jeho užívanie alkoholu je škodlivé. Napriek tomu, že obžalovaný je diabetik a tiež je liečený na vysoký krvný tlak, nerešpektoval odporúčanie nepožívať alkohol, ktorý mu bol nameraný pri dychovej skúške krátko po jeho zadržaní. Znalec dodal, že v prípade stredne ťažkého stupňa opitosti (ako u obžalovaného) dochádza ku zmene správania subjektu, chápania reality. Poškodení vypovedali, že agresivita obžalovaného sa po zadržaní postupne zvyšovala a jeho upozorňovanie na nevhodné správanie sa minulo účinkom.

Z vyššie uvedených dôvodov sa odvolací súd stotožnil so skutkovým záverom súdu prvého stupňa v tom, že niet akýchkoľvek pochybností o spáchaní skutku obžalovaným, t.j. že sa tento inému (obom poškodeným) vyhrážal usmrtením a ublížením na zdraví pre výkon právomoci verejného činiteľa.

Odvolací súd sa stotožnil aj s použitou právnou kvalifikáciou konania obžalovaného v podobe prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods. 1 písm. b) Tr. zák., pre ktorý trestný čin ho súd prvého stupňa uznal vinným.

*** K výroku o treste ***

Vo vzťahu k výroku o treste odvolací súd neprisvedčil odvolacím námietkam ani prokurátora a ani obžalovaného. Podmienečný trest odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby (10 mesiacov), ktorý obžalovanému uložil súd prvého stupňa s odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov, odvolací súd vyhodnotil ako primeraný, zákonný i spravodlivý, ktorý splní svoj účel v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák.

Ako neprimerane prísny naopak považoval odvolací súd spôsob výkonu trestu odňatia slobody, ktorý navrhoval obžalovanému uložiť prokurátor (nepodmienečný trest odňatia slobody).

V spojitosti s touto odvolacou námietkou prokurátora je potrebné poukázať aj na už vyššie konštatované, že trestná vec obžalovaného pre skutok v bode 1/ obžaloby bola (už právoplatne) postúpená na prejednanie Okresnému úradu Prievidza, ktorý by ho mohol posúdiť ako priestupok podľa § 49 ods. 1 písm. d) Zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch. Neprichádzalo preto do úvahy u obžalovaného v predmetnej trestnej veci (pre skutok v bode 2/) ukladanie úhrnného trestu podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. a ani priznanie priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zák., pričom trest odňatia slobody súd prvého stupňa správne ukladal v základnej trestnej sadzbe až na 3 roky, pretože ani odvolací súd nezistil u obžalovaného žiadne poľahčujúce či priťažujúce okolnosti.

Z takto uvedených dôvodov nepovažoval odvolací súd žiadne z podaných odvolaní za dôvodné a tieto preto podľa § 319 Tr. por. zamietol ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.